

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XVI. Christus osculatur Iudam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

§. XVI.

Christus osculatur Iudam.

JAm appropinquabat sub ovina pelle lupus rapax; sub agnilana, leo rugiens; sub toga Apostoli, perfidus proditor; sub larva discipuli, sacrilegii Magister; sub figura hominis, diabolus incarnatus, Judas. Non satis illi erat stare in conspectu, voluit & frui Christi amplexu. Quare, accedens ad IESUM, ait: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. Accedit ad IESUM; res mira: accedit ad IESUM, hoc est ad ignem, is, cuius jam refrixerat charitas, & tamen non accenditur: ad lucem filius tenebrarum, & tamen non illuminatur: ad Medicum æger, & tamen non sanatur; ad vitam vitæ mortis, & tamen moritur: ad Salvatorem Judas, & tamen non salvatur. Hoc (ait Chrysostomus) non medici, sed languentis vitium est. Ubi jam proximus accesserat, osculatus est eum. Siccine Iuda, amoris pignore vulnus infligit? charitatis officio sanguinem fundit; instrumento pacis, mortem irrogas? discipulus Magistrum, servus Dominum, electus auctorem tradis? & osculatus est eum. Quid agis ô sponse, oblitus tuæ sponsæ, oscularis spurium Synagogæ? si lubet osculari, accede, ecce nova sponsa Ecclesia, cui promisti olim: Sponsabo te mihi in sempiternum. Jam ab annis plus quàm quater mille, tui osculandi cupida, toties exclamavit: Osculetur me osculo oris sui. Clamat Ecclesia militans in mundo, ut à te obtineat auxilium: clamat Ecclesia triumphans in cælo, ut per te impleatur ejus gaudium, hoc est, osculetur me osculo oris sui, & osculum eis non dedisti. Et interim aperis labia, ut ea applices illi, cui venenum aspidum sub labiis; aperis brachia, tuis in amplexus, oscularis. Petrus fidelis servus tuus, qui causa, quævis

Ioan. 18.

3.

Chryst.
lib. 9. in
Luc.

Ose. 2. 19

Cant. 1. 1

Luc. 7.

45.

Ps. 13. 3

etiam gravissima pati semper promptus fuit, ut
Luc. 22. testantur illa verba, *Domine tecum paratus sum & in*
33. *carcerem, & in mortem ire: & tamen osculum ei non*
Ioan. 11. *dedisti.* Par fuit in te amor Thomæ, cum diceret:
16. *Eamus & nos, & moriamur cum illo; & tamen oscu-*
lum ei non dedisti. Andreas relictis omnibus secu-
 tus est te, Joannes est discipulus tibi charissimus,
 utpotè quem præ cæteris diligis: tamen uterque
 verè dicere potest, quod tu Simon: *Osculum mihi*
non dedisti. Uni tantum legeris osculum dedisse,
 & ille est inimicus tuus pessimus, qui insidiatur
Luc. 22. 3 sanguini tuo, in cujus cor *intravit satanas filius per-*
Ioan. 17. *ditionis,* cui bonum fuisset si nunquam natus fuisset:
12. uno verbo, diabolus; tuo testimonio, *Ex vo-*
Ioan. 6. *bis unus diabolus est.* Nonnè meritò hic tibi, (pace
71. tua, pax mea) exprobrem quod Joab Davidi, ob
 mortem perduellis filii Ablalonis mœrenti? *Dili-*
2. Reg. *gis odientes te, & odio habes diligentes te, & ostendisti*
19. 6. *hodie, quia non curas de ducibus tuis, & servis tuis; non*
 curas de Apostolis, & Discipulis tuis; qui amore
 tui tibi dedere omnia sua, & inter illa se. Adhuc
 ut hoc cogitem de Te, qui & præcipis quidem
 diligi inimicos, & tamen asseris te diligere ami-
Prov. 8. cos. *Ego diligentes me diligo.* Sed dum expendo tu-
17. um, quod Judæ dedisti, osculum, sub eo invenio
 Mundi mysterium. Judas, ut cæteri Apostoli, secutus
 prosperitas fuerat te, licet non propter te: functus fuerat œ-
 summa conomi munere: aliquid præstiterat unde me-
 adver- rebatur præmium; accepit ergò à te osculum, &
 fitas, tamen postera die, *suspensus crepuit medius:* post
Actor. 1. osculum statim incurrit exitium. Mirum, nulli ni-
18. si uni Christus commemoratur dedisse osculum,
 & ille unus perit. Sunt multi, ut Judas, *inimici cru-*
Phil. 3 18 *cis Christi, quorum Deus venter est:* qui lasciviant in
Amos. 6. stratis, & dormiunt in lectis eburneis: qui commoran-
 tur

tur in vino, & student calicibus potandis: quorū cata-
logum recitat D. Paulus: Fornicarii, idolis servientes,
adulteri, molles, fures, avari, ebriosi, maledici, rapaces.
 Illis dat Deus osculum, hoc est, volaticum corpo-
 ris gaudium; breve in hac vita præmium, quod
 tamen negat amicis. Herodi dat regium, in quo
 sedeat thronum: Petro amico suo dat crucis, ex
 quo pendeat, lignum. Diviti Epuloni exquisita
 fercula; Lazaro pus & ulcera. Cæsari dat lau-
 ream: Laurentio craticulam; Holoferni dulce
 Massicum, Ioanni fervens oleum: Heliogabalo
 dat molles plumas, Tiburtio candentes prunas:
 Balthazaro vino redundantes calices, Stephano
 saxa, & lapides: Neroni dat sceptrum quo impe-
 ret, Paulo gladium quo occumbat. Sed nullus
 illis invidet, nihil infelicius felicitate impiorum;
 mala non obsunt, nisi malis: nec bona profunt,
 nisi bonis; quod quàm sit verum, testabitur dives
 Epulo, & Lazarus. De utroque sunt aurea hæc
 verba aurei oratoris D. Chrylogi. *Ad divitem*
(Epulonem) bona omnia: ad pauperem (Lazarum)
mala omnia perlegimus pervenisse, neque tamen paupe-
rem fregerunt adversa, aut diviti omnia secunda profue-
runt: imò pauperem pervexit ad Philosophiam pauper-
tas, ad virtutem dolor, contemptus ad patientiam, neces-
sitas ad voluntatem, fames ad jejunium, sitis ad toleran-
tiam: ad vitam mors, ad præmium pœna, ad cœlum ter-
ra, egestas ad regnum: & divitem sic extulit purpura ad
superbiam, byssus ad luxum, ad inhumanitatem copia, a-
bundantia ad impietatem, unguenta ad marcorem, ad
cacitatem splendor, sublimitas ad ruinam. Ecce hic
quot mala ex mundi bonis! quot bona ex mundi
malis! dat ergo Deus hic peritura bona, malis æ-
ternum perituris. Verè Sapiens: Meliora sunt vul-
nera diligentis, quàm fraudulenta oscula odientis. Satis
mih

Prov. 23.

30.

I. Cor. 6.

9.

Adver-
sitas di-
vini a-
moris
est pi-
gnus.

Ser. 124.

Prov.

27. 6.

mihī erit si liceat mihī cum Magdalena osculari pedes tuos: illos rigabo lachrymis, illos abstergam crinibus, ad illos me demittam, certus, qui se humiliaverit ad osculum pedis, exaltabitur ad osculum oris.

§. XVII.

Christus Iudam amici nomine dignatur.

Hic tandem IESUS prodidit se esse IESUM, hoc est, Salvatorem, adeoque se velle omnes homines salvos facere, dum Iudam ad se venientem non terruit, accedenti vultum non avertit, ab osculo non arcuit, ab amplexu non removit, sed apertis manibus, expansis brachiis, admotis labiis, benigno vultu, prompto ore osculatus est; blanditus illi, quem *in felle amaritudinis videbat esse*, verbis illis dulcioribus super mel & favum, *Amice ad quid venisti? ô Iuda, quia si cognovisses & tu, & quidem in hac hora, quæ ad pacem tibi, dum Princeps pacis præbet tibi osculum pacis. Ecce Iuda, nunc tempus acceptabile, nunc dies salutis, dum tam propinquus es Salvatori, ô Iuda! tantum dic verbo; Peccavi, & mox audies, Remittuntur tibi peccata tua. Ecce expansa brachia, ut te excipiant; manus, ut te in viam rectam deducant; linguam ut tibi verba vitæ loquatur. Patet tibi, ô Iuda! cor meum, redi ad cor tuum: patent tibi viscera Misericordiæ, cave incidas in manus Iustitiæ. Tu mihi dicis, Ave; ego tibi, Vale. Vale Iuda, & in æternum vale. Amodò non videbis faciem meam, donec venerim in nubibus cœli, cum majestate magna: tunc senties, ô Iuda! malum & amarum esse, deseruisse te Dominum Deum tuum. Tunc te, non uti amicum osculabor!, sed abominabor ut inimicum: tunc non audies ex me: Amice, ad quid ve-*

Act. 9.

23.

Matt.

27. 47.

2. Cor. 6.

2.

Luc. 7.

48.

Jer. 2. 19